

MUS IŠGELBĖS JĖZUS

Pradžioje sekmadienio skaitiniai pabrėžė mūsų atsakomybę, siekiant išganyti; šį sekmadienį — Kristaus Karaliaus šventę — dėmesys sutelkiamas į Dievo veikimą. Ezekielis tvirtina, kad buvome praukusios avys, reikalingos suradimo. Ne mes Jėzų randame, o jis mus. Svarbiame pirmojo laiško korintiečiams penkioliktoje skyriuje, kuris yra klasiškas ankstyvosios Bažnyčios tikėjimo išpažinimas, rašoma, kad buvome mirę, tad neturintys gyvybės, ir tik Kristuje vėl atgyjame. Pagaliau, Evangelijoje, mūsų klaidingos nuomonės atitaisomos ir sužinome, kad paskutinę dieną būsime teisiami ne pagal žmogišką išmintį, o paties Žmogaus Sūnaus savo šlovę, kartu su visais angelais, savo garbės soste.

Šio sekmadienio skaitinius komentuoja, kun. Carroll Stuhlmueller pastebi, jog laimė, kad paskutinę dieną mus teis ne koks žmogiškas tribunolas, bet Jėzus. Tad mūsų tikėjimas, jog dieviškasis mūsų Ganytojas neils mums pražūti dykvietėje ir kad, kai mirtis mus pašauks, kaip ji pašaukia kiekvieną Adomo vaiką, neliksime kapo duobėje, bet Kristuje vėl atgyjime. Pagaliau, pamatysime, kad tų dalykų, kurių nevertiname, nes juos darome tik „mažiausiems mūsų broliams“, Jėzus vertino lyg darytus jam patiam ir tad vertais atlyginami amžinuoju gyvenimu su juo.

Šio sekmadienio Evangelija (Mato 25:31-46) mus moko, jog tikėjimo paslaptis šiuo klausimu yra ne ta, kad mūsų žmogiškoji išmintis ir žmogiški veiksmai nieko neverti, bet ta, kad Jėzus mūsų patį ir mūsų žemišką bendrąveidį išmintyje bei veiksmuose įžiūri daug daugiau gerumo, nei patys įvertiname. Paskutinę dieną sakysime: „Viešpatie, kada gi mes tave matėme alkaną ir pavalgę dinomę, trokštantį ir pagirdėmę? Kada gi mes matėme tave keliaujantį ir priglaudėmę ar nuogą ir apdengėmę?“ Jėzus atsakymas bus nustebina: Tuomet, kai tuos dalykus darėme mažiausiems iš žmonių — jam darėme.

Mato evangelijos paskutinio teismo atvaizdavimas gražiai išryškina visoje jo evangelijoje pabrėžiamą lygsvarą tarp žmogaus veiksmų ir Dievo veiksmų. Vieni žodžiai neišgelbės mūsų. Žodžiai neduoda pastogės svetimajam, neaprengia nuo šalčio drebantių žmonių. Matas daž-

nai pabrėžia, kad darbai privalo nuolat išreikšti tikėjimą. Kun. Stuhlmueller pastebi, kad Mato evangelija taip pat duoda Bažnyčiai veiklos gaires. „Mažutėliai“, arba žemiausio socialinio lygio žmonės, Mato evangelijoje kaip tik yra tie, kurie išsiunčiami Jėzaus pasiuntiniais (Mato 10:40-42). Paskutinio teismo metu Jėzus klausia, ar buvome uolūs pasiuntiniai, ar buvome ištikimi Bažnyčiai, ar turėjome misionieriškos dvasios?

Nors paskutinę dieną būsime teisiami pagal padarytus artime meilės darbus, Ezekielio pranašystėje (34:11-12, 15-17) pabrėžiamas mūsų bejėgiškumas be Dievo pagalbos. Ezekielio pranašystėje tos paklydusios avys, reikalingos pastogės, maisto ir gydymo, esame mes patys. Dievas mus suranda: „Nuvesiu į ganiavą savo avis ir duosiu joms pašalinti... sužeistas perrišiu, nusilpusius šersiu, riebius ir sveikas prižiūresiu“. Girdekliai šį skaitinį prisimename, jog sugebame daryti meilės darbus „mažutėliams“ dėl to, kad pirmiau patys patyrėme Dievo pagūdą ir pagalbą savame gyvenime.

Sv. Pauliaus pirmame laiške korintiečiams (1 Kor 15:20-26, 28) primena, kad dar toliau už skausmingos padėties, kai esame paklydę, sužeisti, išalkę ar ištroškę yra mirties karalystė. Paulius ją pavadina paskutiniu priešų, kuris bus su naikintas. Tai bus paskutinis begalinės gyvybės duodantis, Dievo meilės mums pasireiškimas.

Dievo meilės veiksmams mūsų gyvenime vis tobuliau tampame Viešpaties kaimenės nariais: kai Viešpats mus suranda, duoda poilsį, perriša mūsų žaizdas, sutvarsto sulaužytus kaulus — ir pagaliau, kai jis mus išveda iš mirties į amžinąjį gyvenimą. „Kristuje visi bus atgaivinti“. Kiekviena mūsų gyvybės ląstelė, kiekvienas lašas mūsų kraujo priklauso Dievui Kristuje Jėzuje.

Nors mirtis yra nuodėmės pasekmė — mūsų patį ir visos žmonijos, kaip Adomo ir Ievos vaikų — nuodėmės pasekmės tampa proga mūsų gyvenime, kur Dievas gali visiškai pašalinti nuodėmę. Kai mirtį tampame visiškai bejėgiai, Jėzus gyvybę duodantis veiksmas smelkiasi į mūsų asmenis, visų svajonių ir vilčių gelmes, sunaikindamas visa, kas priešinga begaliniam gerumui —

SOVIETINIS TERORAS
KRAŠTO APSAUGOJE?

JONAS UŽURKA

plk. lt. Lietuvos kariuomenės kūrėjas savanoris

Mes įsitikinome, kad komunistinei ideologijai persunktiems žmonėms neitiko tie, kurie nedavė, neėmė, sakė teisybę. Seniai jau tokie nebetarnauja nei pasienyje, nei muitinėje. Kas sakė teisybę jau ir su krašto apsauga atsiveikino arba atsiveikina. Tokie žmonės apšaukiami politikuojančiais. Kariams tai daryti draudžiama. Tačiau, ką daryti, kuomet už pasakytą viešai teisybę žodį, net Lietuvos Seimo narys K. Gaška aukščiausiam KAM pareigūnams grasina: „Ar ilgai jūs su tuo nacionalistu dar cackinsitės...? Negi galima tylėti, matant, kad KAM personalo vadai tyliai priima ir tarnybą buvusius aktyvius kolo-

borantus, kurie mums, sausio gynyjams, grasino? Negi tyliai, nuolankiai žygiuoti vienoje rikiuotėje su jais? Argi tai yra politikavimas, kuomet bandoma duoti per nešvarius nagus Tautos pažangiejiems už bandymą brutaliu būdu pasisavinti karininkų Ramovę, statytą už karininkų pinigų?

Tad ir šį kartą aš nepolitikuosiu, o kaip Lietuvos pilietis naudosimasis teisėmis, suteiktomis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, už kurią kovojau su ginklu rankose, nesutiksiu ir nesitakstysiu su padėtimi, kuri ypač šiuo tarpu valdžiai metu susidarė krašto apsaugoje.

Iki šių metų rudens krašto apsauga neturėjo juridinės bazės. Į jos struktūrą buvo priimami vienas po kito kolaboravę, švelniau tariant, toli gražu nelojalūs valstybei žmonės. Kariuomenės vadas, KAM personalo departamentu direktoriaus pritarimu, siūlė, skyrė į aukštą, atsakingą pareigą (A. ir G. Montvilas, A. Kavaliauskas, J. Lukauskas, A. Stulginskis, V. Ravinskis bei dar keletą kitų), suteikė aukščiausius Lietuvos karininkų laipsnius. Tuo patiu

Dievui. Tuo momentu, kurį išgyvena visi Dievo išrinktieji, Jėzus taria: „Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite nuo pasaulio sukūrimo jums paruoštą karalystę!“

Tuomet „visa bus pajungta Sūnui“, kuris nusilenks Tėvui, kuris buvo „viską jam pajungęs, kad Dievas būtų viskas visame kame“.

Aldona Zailskaitė

metu įvairiausiais būdais, pasinaudodami įstatymų stoka, buvo išgijami iš aukštų postų Lietuvos patriotai, savanoriai kūrėjai: monsijoras A. Svarinskas, A. ir F. Vaitkaičiai, A. Zaramba ir dar ne vienas, tų, kuriuos sovietiniai desantininkai ir kolaborantai spardė. Surašomas šmeižikiškas sąrašas prieš Arsenalo viršininką plk. Zigfridą Orentą, kuris vėliau paneigiamas, — bet savanoris jau apšmeižtas ir prasideda gynybas. O dar su kitu kūrėju savanoriu bandoma susidoroti net karo medicinos pagalba — kone bolševikmetis! Tuo tarpu kariai maitinasi, rengiasi skolon, neturi šaudmenų, reikalingų ginklų, gynybinių, mobilizacinių planų ir įstatymų. Iš savanorių net privilegiją — nemokamai į pratybas atvykti atėmė. O Seimo Nacionalinio saugumo komiteto nariai, atstovai J. Karosui priartiant, Lietuvai triūbiję: kariai aprūpinti visa kuo, patys nesu-sitvarko, per daug pinigų gauna. O gal ir patikės tauta, ims neapkęsti savo gynybų... Kiršink ir valdyk!

Prisidengę šiuo triukšmeliu, kadangi kariuomenės spaudos bei kitų informavimo priemonių nėra, (sukurtas laikraštis „Krašto apsauga“ nefinansuojamas mirė, o žurnalas „Karys“ tik redakcijos dėka vis dar gyvuoja) apie Krašto apsaugą galima formuoti klaidingą nuomonę.

Nebijant viešumos, Vilniaus karininkų ramovėje suteikiamas patalpos buvusiems sovietų karo veteranams, dabar pasivadusiuose antihitlerinės koalicijos veteranais. O kodėl ir ne antistalininės? Ši grupuotė įsikūrė kaip dėlės ant Ramovės kūno: nemoka nei nuomos, nei už komunalines paslaugas, nei už tarptautinius gausius pokalbius su Minsku, Maskva. O tuo tarpu patriotinio žurnalo „Kardas“ redakcija čia negali prisiglausti, Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sąjunga — mūsų valstybės patriotinis žiedas, — tik miesto mero dėka nuomoja patalpas, mokėdami už viską. O Ramovė dar pusę aukšto atiduota Rusijos pensijų skyriui Lietuvoje (kur išmokamos pensijos toli gražu ne Lietuvai nusipelnusiems).

Baigiantis šio Seimo kadencijai, karščiogiškai išleidižimai, krašto apsaugai skirti, įstatymai. Ne tokie, kokie buvo mūsų,

karių profesionalų, juristų, paruošti. O paruošti patyliukais A. Ambrazevičiaus iniciatyva. Kariai, ypač savanoriai, susipažinę su juo, apstulbo. Nenagrinėsiu. Tik vieną 35 straipsnių pakomentuosiu, kuriame pasakyta, kad „gincų dėl karinių laipsnių suteikimo, priėmimo į karo tarnybą bei jos pratęsimo“ teismai nesprendžia. Taip, kad šiuo tarpu valdžiai, ką nori esama vadovybė tą daro. Nepasijusi neiktur. Bus atkarsyti visiems netikėtus valdantiesiems. Štai kodėl vykdomos reorganizacijos Krašto apsaugos. Juk sveikas žmogus pagalvos, kam vėl kariuomenėje reorganizuojama rinkimų metu, kam tas skubėjimas, juo labiau nesant tvirtos valstybės gynybinės nuostatos, valstybė neapsisprendus tvirtai, kokias turėti karines struktūras, ginkluotę, kariuomenės vystymo strategiją.

Kurį laiką apie padėtį Krašto apsaugos informavo vyriausybę, Seimą, prezidentą Generalinė inspekcija, tačiau paskutiniu metu ir šios informacijos atsisakytą, o Kariuomenės vadas, bandęs uždrausti inspekcijai dalinius, išvyko mokytis į Italiją. Na ir kas, kad netgi gaunama labdara, pradedant minosvaidžiais ir baigiant aerodromine įranga, iškomplektuojama, merdė dėl finansavimo ir etatų stokos. Gal tokia KAM personalo vadų, laikmetį atitinkanti, politika ir tenkina vykdomos politikos užsakovą.

Taigi už tokias KA žlugdymo „nuopelnus“ ir suteikiami aukščiausi kariniai laipsniai, apdovanojimai, o praėjusiems Gulaš, nepalūžusiems Lietuvos at-sargos karininkams atsisakoma (vilkinimo, popierio stumdymo bolševikiniu metodu) suteikti jiems bent simboliškai aukštesnius laipsnius, pagerbiant jų ištikimybę savo Tėvynei. Ir ordinų negauna, nors ne kartą buvo teikta net ir prezidentūra, bent enkavadistų užkankintu Lietuvos Generalinio štabo karininkų atminčiai. Užtat ordinais ir sagos subtilioje ant krūtinę tū, kurie juos pamatė pirmą kartą ant savo krūtinės, net nesupratę už ką. O gal žino už ką, bet mes savanoriai kūrėjai, nuo pirmų dienų kovoje už Nepriklausomybę, nežinome. Aš atspirausiu tų vyrų, kurių krūtinės pelnytai puošia ordinais, betgi juos žinome visi — vienos barikados stovėjome. Jiems ir patiems šleikštu į anuos žiūrėti. Kada gi pagaliau pražygiuos ir vėl Gedimino prospektu garbingi šauliai, savanoriai-kūrėjai, Lietuvos partizanai na ir, žinoma jauni dabartiniai kariai?

(Nukelta į 5 psl.)

Lapkričio 23-oji

Jeigu kas turėjo progą Amerikos sostinėje aplankyti Arlington kapines, be abejo, patyrė ypatingą jausmą: pagarbą, liūdesį, pasididžiavimą ir pasibaisėjimą. Ten palaidoti Amerikos kariai, daugiausia praradę gyvybę karo lauke. Atrodo, kad balti kryželiai tęsiasi, kiek tik akys aprėpia — į begalybę. Visi vienodi, eilių eilėmis išsiriškiavę, nelyginant drausmingą kariuomenę, kiekvienas pažymi kario amžino poilsio vietą. Vaidas nepaprastą įspūdį palieka dar ir dėl to, kad daugybė tų karių žuvo ne savo tėvynėje, bet toli nuo gimtosios žemės, svetimos šalyse, kovodami dėl laisvės, demokratijos ir žmoniškumo.

Kiekviena tauta didžiuojasi ir remia savo kariuomenę, o žuvusius ar mirusius karius palaidoja su atitinkamomis apeigomis bei pagarba, tačiau įprasta, kad jų pareiga visų pirma yra saugoti ir ginti savo tėvynės laisvę, jos sienas. Amerikos kariai, aplaistę savo kraują kone kiekvieną mūsų planetos žemyną, yra išimtis. Tad gal kam keistoka atrodytų prie-laida, kad šiuo atveju ir lietuviai turi daug bendra su amerikiečiais.

Amžių būvyje lietuviams taip pat daug kartų teko kovoti svetimuose kraštuose, deja, ne savo noru, ne dėl savo tautos interesų. Kovėsi jie su japonais Rusijos armijoje, su Afganistane sovietų kariuomenės gretose; vertė juos dalyvauti savo karuose ir vokiečiai, ir kiti — kas tik tuo metu buvo užvaldęs Lietuvą ir turėjo galimybę panaudoti jos vyrus savo karinei agresijai. Daug tuose svetimuose karuose mūsų karių galvas paguldė, kartais gal nesuprasdami, nei už ką, nei dėl kokių tenka kovoti ir mirti. Liko jų kapai išbarstyti tolimose žemėse, neapaudoti, gėlėmis neapsodinti, baltais kryžiais nepažymėti... Nenuostabu, kad mūsų liaudis nesižavėjo karo žygiais, nedainavo apie karžygius, kaip graikai, germanai ar kiti.

Lietuvių karių įvaidis pakito po 1918 metų, kai Vasario 16-tosios aktu buvo pasauliui paskelbta, kad Lietuva yra „nepriklausoma, demokratiniais pamatais sutvarkyta“ valstybė. Tų patį metų lapkričio 23 d. išleistas pirmasis įsakymas organizuoti savo kariuomenę, kad Nepriklausomybės aktu paskelbtąjį sprendimą paremtų ginklu, jeigu kas bandytų su tuo nesutikti.

Dar daug lietuvių prisimena, o kiti iš istorijos žino, kad didieji kaimynai, ypač lenkai, rusai, amžius Lietuvą laikę „gardžiu kashneliu“, dėl kurio net tarpusavyje riejosi, taip lengvai parankaus grobio atsakyti nesiruošė, nepaisant lietuvių tautos sprendimo, kad „valstybė atskiriama nuo visų valstybių ryšių, kurie buvę su kitomis tautomis“. Tuoju po 1918 m. lapkričio 23 d., kai tūkstančiai lietuvių vyrų stojo į kariuomenę, krašto nepriklausomybė buvo bent laikinai — 22 metams — apginta.

Tad lapkričio 23-oji, to pirmojo įsakymo paskelbimo data, visiems laikams Lietuvoje pavadinta Kariuomenės švente. Čia vėta pridurti, kad tą patią dieną buvo švenčiama ir Vytio Kryžiaus ordino šventė, pagerbiant laisvės kovų didvyrius, apdovanotus šiuo ypatingu žymeniu. Apškritai Vytio Kryžius išreiškė ir krašto vyriausybės aukščiausią padėką ir kario, juo apdovanoto, narsumą, pasiaukojimą. Tai ordinas, kuris nebuvo dalijamas lengva ranka ir bet kam! Deja, po 1990 m. kovo 11 d., kai i Lietuvos valdžią vėl pateko buvusieji tautos okupantų tarnai, Vytio Kryžius tarytum prarado savo vertę, nes jis buvo lengvapiėdiškai suteiktas ne pagal tradicijas, o visai kitais sumetimais.

Minime Kariuomenės šventę, kai mūsų tėvynė vėl laisva. Kaip ir pirmojo nepriklausomybės laikotarpio pradžioje, kariuomenė patiria daug sunkumų. Kai kurie organizaciniai nesklaidumai kelia ir pasipiktinimą, ir liūdesį, bet, norime tikėti, kad tai laikinas reiškinys. Pasikeitus vyriausybei, be abejo, karinėms pajėgoms bus skiriamas reikiamas dėmesys ir pirmenybė. Vėta pastebėti ir vieną ypatingą skirtumą: po 1918 m. lapkričio 23 d. pirmasis lietuvis karys žuvo savo krašte, gindamas tėvynę nuo agresyvaus kaimyno. Po 1990 m. pirmoji kario gyvybės auka buvo toli nuo savo žemės — Bosnijoje. Tiesa, šį kartą lietuviai kariai i svetimą kraštą buvo ne svetimųjų prievarta išvaryti, o savo tėvynės išpareigojimus vykdydami.

Lapkričio 23-osios proga sveikiname visus lietuvių karius, šiandien su pasididžiavimu vilkinčius savo laisvos tėvynės karinio uniformą, ir visus, kurie ją bet kada vilkėjo.

lankymasi Užsienių reikalų ministerijoje su konkrečiu karinės pagalbos siūlymu. Šiam planui su pakilia nuotaka pritarė Lietuvos pasiuntinys Berlyne pulkininkas Škirpa, kurio nuomone rėmė dalis mūsų spaudos, o taip pat pasigirdo pritarantių balsų kariuomenėje bei Šaulių sąjungoje. Deja, vyriausybė nutarė laikytis griežtos neutralumo politikos.

Visa toji pasaulinio masto įtampa stipriai veikė abu sužadėtinius. Kas bus, kai pirmas pulkas pajudės iš Ukmergės? O jei karo banga užlies ir Lietuva...

Abu nutarė skubėti prie altoriaus. Kukliai, be jokios puotos. Palengva dairytis buto, o kol kas pasitenkinti vienu kambariu.

Teisingai nujautė jaunavedžiai: 1 p. DLK Gedimino pulkas skubiai buvo išsiųstas prie Širvintų ir Giedraičių internuoti besitraukiantį lenkų, Ukmergės igulio paliekant (jaunavedžių džiaugsmui!) tik vieną sunkiųjų kulkosvaidžių būrį vadovaujamą leitenanto Raugo, ir vieną artilerijos dalinį.

Rugsėjo 28 d. Lenkiją pasidalijo Hitleris su Stalinu. Rusai užėmė didesnę pusę Lenkijos teritorijos, iskaitant ir Vilniaus kraštą. Baimė, kad vokiečiai ar raudonieji sovietų daliniai gali įžengti į Lietuvą, praėjo. Tos baimės poveikyje Lietuvos vyriausybė buvo paskelbusi dalinę mobilizaciją, bet įvykių raida parodė, jog ji buvo nereikalinga. Tačiau ji turėjo savo gilią prasmę — daugybė klaidų, gera pamoka ateičiai. Tuo tarpu demarkacijos linija, vadinant ją pašaiptu „šiaudines“ vardu, tapo Lietuvos kariuomenės ginklų ugnies linija, sustabdžiusia ginkluotus Lenkijos karinius dalinius, besigelbstinius nuo dviejų priešų — vokiečių ir bolševikų.

(Bus daugiau!)

TĖVYNĖS LABUI

BALYS RAUGAS

69

— Matai, aš tave atsimenu. O dabar pats likimas netikėtai man tave atvedė. Pamilau, tave iš pirmo žvilgsnio. Ir apglėbė jis vis liekną liemenėlę, o ilgas pasibūtiavimas sutvirtino jaunosios poros staigiai gimusią meilę.

Laivelį prieplaukoje reikėjo šiek tiek palaukti — visi laiveliai šitokią dieną švaistosi Šventojoje.

— Malonu čia ir laukti tokio gražaus, ažuolais apaugusio, kalnelio papėdėje, — grožėjosi Marytė.

— Tai piliakalnis, Marytė. Pagal užsilikusią legendą, ši vietovė jau desimtamė šimtmetį buvo žinoma Vilmergės vardu. Čia gyvenusi pagarsėjusi žynė, kuri turėjusi prijaunkintą didžiulį vilką, todėl žmonės ją vadino Vilmerge. O čia, prie to piliakalnio, buvusi pagonių šventykla ir vaidilutės saugojusios šventąją ugnį. Kartą, vaidilutės išėjus į kaimyninę Romuvą, šventąją ugnį rūpintis buvo palikta tik viena vaidilutė. Užpuolęs ją vilkas ir sudraskė. Tai būtų lyg ir antroji miesto pavadinimo versija. Tačiau piliakalnis — ne legenda. Tik nežinomi pilies atsiradimo metai, bet XIII amžiuje ji jau buvo ir gynybiškai tvirta. Iš jų kronikų žinome ir apie Ukmergę. 1233 metais kalavijūčiai iš Livonijos įsiveržė į Lietuvą ir atsidingino iki Ukmergės, bet čia buvo sulaikyti, o prie Užpalių sumušti. Po šimtmečio kunigaikštis Gediminas šią pilį buvo atidavęs sūnui Jaunučiui, kuriam teko gintis nuo kryžiuočių Ukmergės pilies reikšmę rodo faktas, kad 1398 metais, Vytautui su kryžiuočiais pasirašant Salyno sutartį, dalyvavo ir Ukmergės vietininkas Vygaika. Iš kitų Ukmergės vietininkų arba seniūnų žinomiausias buvo Martynas Giedraitis, kurio plačioje gimtinėje buvo itin žymių vyrų Katalikų Bažnyčios hierarchijoje bei mokslo pasaulyje. Paminėtas 1831 metų sukilimo Ukmergės apylinkės vadas Petkevičius.

Dabar piliakalnio viršuje įrengta graži aikštelė miestiečių poilsiauvimui. Ukmergėje yra apie 8,000 gyventojų, neaiškint 1 pėstininkų DLK Gedimino pulko ir artilerijos dalinio karių. Gyventi čia malonu, ypač kai jį puošia ramiai sruvenanti Šventosios upė. Taigi, brangioji Marytė, ir mudu pasidžiūsim šios upės bangėlėmis — mums skirtas laivelis jau laukia. Galėtumei ir uždainuoti — „Plaukia sau laivelis piliakalnio link“.

— Galėtumėm dainuoti duetą, — linksmai atsakė ir lyg ir pati sau ramiai tėsė, — kas galėjo man išprašauti, kad mano gyvenimo takas staiga pasikeis Ukmergėje, kur stabeleėjau tik su vaikystės drauge pasimatyti.

— Ir aš ta pačia mintimi gyvenu. Kaip greit vienas kitam pajutome dėmesį ir kaip greit pareiškėme meilę.

Diena po dienos kartojosi jau beveik rutina tapęs plaukiojimas laiveliu ir maudymasis Šventojoje. Tačiau vieną popietę Marytė pranešė, kad ji turinti porai savaitių išvykti pas motiną į Anykščius.

— Žinau, ne linksma sėsiu į autobusą, tačiau nors dalelytę atostogų privalau paskirti savo motulei senglavėlei. Tai bus ir mudviejų jausmo viens kitam išbandymas... O kai tu plaukysi Šventosios bangėlėse, pasiklausyk — ar joes nesurvena mano ilgesio atodūsiai.

Jau ne skriejo, o tikėtai vėjo žingsniu slinko dienos,

tui su kryžiuočiais pasirašant Salyno sutartį, dalyvavo ir Ukmergės vietininkas Vygaika. Iš kitų Ukmergės vietininkų arba seniūnų žinomiausias buvo Martynas Giedraitis, kurio plačioje gimtinėje buvo itin žymių vyrų Katalikų Bažnyčios hierarchijoje bei mokslo pasaulyje. Paminėtas 1831 metų sukilimo Ukmergės apylinkės vadas Petkevičius.

Dabar piliakalnio viršuje įrengta graži aikštelė miestiečių poilsiauvimui. Ukmergėje yra apie 8,000 gyventojų, neaiškint 1 pėstininkų DLK Gedimino pulko ir artilerijos dalinio karių. Gyventi čia malonu, ypač kai jį puošia ramiai sruvenanti Šventosios upė. Taigi, brangioji Marytė, ir mudu pasidžiūsim šios upės bangėlėmis — mums skirtas laivelis jau laukia. Galėtumei ir uždainuoti — „Plaukia sau laivelis piliakalnio link“.

— Galėtumėm dainuoti duetą, — linksmai atsakė ir lyg ir pati sau ramiai tėsė, — kas galėjo man išprašauti, kad mano gyvenimo takas staiga pasikeis Ukmergėje, kur stabeleėjau tik su vaikystės drauge pasimatyti.

— Ir aš ta pačia mintimi gyvenu. Kaip greit vienas kitam pajutome dėmesį ir kaip greit pareiškėme meilę.

Diena po dienos kartojosi jau beveik rutina tapęs plaukiojimas laiveliu ir maudymasis Šventojoje. Tačiau vieną popietę Marytė pranešė, kad ji turinti porai savaitių išvykti pas motiną į Anykščius.

— Žinau, ne linksma sėsiu į autobusą, tačiau nors dalelytę atostogų privalau paskirti savo motulei senglavėlei. Tai bus ir mudviejų jausmo viens kitam išbandymas... O kai tu plaukysi Šventosios bangėlėse, pasiklausyk — ar joes nesurvena mano ilgesio atodūsiai.

Jau ne skriejo, o tikėtai vėjo žingsniu slinko dienos,

TEGAIVINA MŪSŲ ŠIRDIS LIETUVOS KARIUOMENĖS DVASIA

KAROLIS MILKOVAITIS

Kiekviena valstybė savo sienų saugumui užtikrinti laiko kariuomenę. Jei nebūtų priešų ir valstybės nebūtų užpuolios, kariuomenės nebūtų reikalingos. Lietuvos valstybei atsikūrus, ji buvo pavojuje laisvę vėl prarasti, todėl 1918 metais buvo atkurta Lietuvos kariuomenė. Šiame su 78-ri metais nuo oficialios Lietuvos kariuomenės atkūrimo. 1918 metų lapkričio 23 dieną Vilniuje buvo išleistas pirmas jai įsakymas. Tuo istoriniu dokumentu Lietuvos kariuomenė buvo atkurta ir įteisinta. Sakome „atkurta“, nes, kaip žinome, kadaise buvo didelė Lietuvos valstybė, turėjusi didelę ir narsią kariuomenę. Bet ji žlugo kartu su Lietuvos valstybe, III valstybės padalinimo metu, 1795-aisiais metais. Nuo to negarbingo svetimųjų poelgio praėjo jau du šimtai vieneri metai.

Nors, istoriniu mastu matuojant, minime tik trumpučio laikotarpio – nuo 1918 iki 1940 metų veikusias – Lietuvos kariuomenės šventę, bet jos prasmę turėtume išplėsti ir siekti su visų amžių Lietuvos kariuomenėmis, nes senovės karių narsių žygių dvasia lietuvių širdyje neišdildomai įdeiginta, o be tos anų laikų karžygių dvasios kažin ar 1918 metais būtų atkurta Lietuvos valstybė.

Iškovojusi ir užtikrinusi Lietuvai laisvę bei nepriklausomybę, jaunutė, bet nepriklausomybės kovų ugnimi pakrikdyta, kariuomenė, stipriai įsitvirtinusi ir ištikimai būdavo tėvynės saugyboje. Ji greit išsivystė ir išaugo į modernią, švarią, kultūringą ir drausmingą pajėgą. Greta karinio auklėjimo, ji buvo mokoma tėvynės meilės dorbių ir kitų dvasinių vertybių. Gražūs buvo jos papročiai ir tradicijos. Mes savo kariuomenę didžiavomės, ją mylėjome ir todėl čia, išieivijoje, tęsiame Lietuvoje anksti pradėtą paprotį plačiu mastu tą mūsų meilę jai išreikšti minėjimais.

Tai meilei išreikšti nebūtina kartoti mūsų kariuomenės istorijos bei jos organizacinės sudėties, nes ji jau daug kartų girdėta ir visiems žinoma.

Mūsų kariuomenės organizavimo plėtotėje ir laisvės kovų žygiuose yra labai ryškus, ir mūsų istorijoje auksinėmis raidėmis įrašytas savanorių-kūrėjų vardas. Jie, tėvynės meilės ir tos senovinės karžygių dvasios įkvėpti nesustojo pagalvoti ir neklause, kokia „man bus iš to nauda“? Jie pirmieji, širdy pajutę pareigą ir išgirdę protėvių žygių trimto gaudesį, metė viską ir išskubėjo į frontą iškovoti

laisvę savo tėvų ir protėvių žemei, ir atkurti nepriklausomą Lietuvos valstybę. Todėl jie ir vadinami „savanoriais kūrėjais“. Savanoriai buvo mūsų kariuomenės užuomazga, nes jie sudarė ir pirmąsias mūsų karių gretas. Savanoriai-kūrėjai yra mūsų tautos pasididžiavimas! Jūs anuomet gerbėte Lietuvos valdžią, visa tauta, todėl kiekviena proga turime juos prisiminti ir atiduoti atitinkamą pagarbą.

Jei kariuomenė ir savanoriai 1918-1921 metų laikotarpyje iškovoję tautai laisvę ir nepriklausomybę, tai mūsų garbingi nepriklausomybės, o ypač antrojo bolševikinio antplūdžio, partizanai, kurių eilėse buvo daug karininkų, puskarininkų, eilinių karių, šaulių ir moterų, patyrė ir išgyvenę raudonųjų siautėjimą Lietuvoje, o nerimo valandai išmušus, išskubėjo į miškus. Bet ne uogų rinkti ar į Lietuvos žemę grįžtančių raudonųjų su orkestru pasitikti jie išėjo: išsiklaidę po miškus raudoniesiems kelią pastoti ir kieta ginklo ugnies muzika pareikšti, kad lietuvis raudonąjį požmogį laiko savo mirtinu priešu ir jam mūsų žemėje vietos nėra! Jų širdis slėgė ir ryžtą skatino svarbi, dar neišsakyta, priežastis: jie išėjo ginklu okupantui priminti, kad mūsų tautos kankinių ašaros ir kraujas, pralietas NKVD požemiuose, kalėjimuose bei lediniame Sibire, dar nenužiuvo ir skardžiu balsu keršto šaukias. Todėl teztino okupas, kad kiekviena kalva, kiekvienas krūmas jam nebus saugus ir ugnimi priimins, jog jo nešvarus batas ne teisėtai mindžioja šventą Lietuvos žemę, ir kiekvienas akmuo į jį kulkų sriautu spjaudys, nes už jo gulės lietuvis partizanas su ginklu rankoje.

Tokių vidinių žaidimų ir įsitikinimų pilnomis širdimis partizanai kovėsi su tūkstanteriopai galingesniu priešu ir išsilaikė visą dešimtmetį. Partizanai, žinoma, iki dantų apsiginklavinusių sovietų su laikyti negalėjo. Įsiveržę į Lietuvą, jie mūsų partizanus vadino banditais ir elgėsi, kaip su tokiais: jie juos kaip žvėris medžiojo, be pasigailejimo kankino, šaudė, viešai korė, jų išniekintus kūnus po turgavietes valkiojo... Bet raudonieji niekšai gerai pateisino savų partizanų veiklą. Antai raudonųjų Vilniuje 1972 metais išleistame „Dabartinės lietuvių kalbos žodyne“ partizanai štai kaip vertinami: „Partizanas yra ginkluotos kovos prieš kariuomenės užnugarįje veikiantis dalyvis...“

Karo invalidų eiseną iš muziejaus Kaune. Nuotrauka daryta 1921-1931 metais.

Iš Andriaus Dručkaus rinkinio

Masinas partizaninis judėjimas turi labai didelę reikšmę... kovoje prieš svetimšalius grobikus..., o taip pat liaudies masių kovoje prieš išnaudotojų klases... Koks akplėšiškas, dvilypis tiesos standartas!

Nėra didesnės kančios už fizinę, o dvasinę gali būti dar sunkiau pakeliamą! Šias kančias patyrė lietuviai. Daugelis kankinamųjų, skausmo nepakędami, maldauja būti nužudomi. Raudonieji, tos rūšies specialistai, tuo atveju dar didesniu kruopštumu bei pasitenkinimu kankina. Nėra abejonės, kad ne vienas lietuvis kankinys prašė mirties.

Kyla dabar jau retai mūsų užsimenamas klausimas: ar tikrai suprantame raudonųjų įvykdytų nusikaltimų Lietuvoje apimtį ir tautai padarytos žalos svorį?

Suprantama kad, greta karių ir savanorių, partizanai yra vieni brangiausių mūsų tautos sūnų ir dukrų. Jie, supratę tautai padarytą baisią skriaudą, išėjo, savojo kraujo nebrangindami, okupantui atsiliepti. Bet mūsų kalbose partizanai bene mažiausiai minimi. Jų niekas dar tinkamai neįvertino, niekas jiems pasizymėjimo ženklų neprisegė. Neteko girdėti, kad jiems būtų koks valstybinis mastu paminklas pastatytas. Tiesa, yra vienoje ar kitoje vietoje privačiomis pastangomis pastatytas paminklelis. Pavyzdžiui, Juozui Lukšai – Daulimantui, brolio Antano (taip pat buvusio partizano) pastangomis pastatytas nedidelis paminklas Veiveriuose. Bet tokiu ribotu mostu pagerbiamas tik vienas asmuo, o kur pagarba visiems kitiems? Todėl būtina, kad bent tokių progų metu, kaip ši, jie būtų neužmiršti ir atitinkamai pagerbti.

Giedrą kariuomenės minėjimo nuotaką šiame niaukia neraminančios žinios iš tėvynės. Nūdienė Lietuvos vyriausybė ne tik neįvertina partizanų, bet

juos net pasmerkė, o išlikusiems visokius sunkumus daro bent pusiau padoriai įsikurti. To priežastį nesunku suprasti: daugelis dabar minkstose valdžios kedėse sėdintų savo nejaudrumu ar net tiesioginiu talkininkavimu padėjo priešui partizanus medžioti, prisidėjo prie jų kankinimo ir naikinimo.

Apie eamos valdžios santykius su nūdiene kariuomene Lietuvos kariuomenės plk. lt. Jonas Užurka „Drauge“ rašo: „LDDP valdžioje buvo ketverius metus ir ką mes pamatėme po ketverių metų? Ogi tą patį, ką po pusės amžiaus patyrėme bolševikinėje Sovietų Sąjungoje: sužlugdyta ekonomika, išparceliuotas mūsų turtas, nusiaubta gamta, nuvarginti iki vergiškumo žmonės. Kas kaltas? Nėra kaltų. Nėra konkretų, apčiuopiamų apmėnybių. Ir nenuostabu: juk jų nebuvo mūsų visos tautos kovose už Nepriklausomybę nei 1989, nei 1990, nei 1991 metais. Vieni jų lukuriavo, kiti net aršiai priešinosi šiai kovai (atsiminkime Algirdo Brazausko „patarimą“ Landsbergiui nereikalauti iš Gorbaciovo laisvės. K.M.), o dar kiti tyliai, kaip ir dabar, ir kirminai graužė mus iš vidaus. O po rinkimų, LDDP partijai laimėjus, tuoj pat į visas valstybines struktūras sulindo „pogrindyje“ buvę partijos draugai, chebrantai, sėbrai. Puolė visa ruja, mūsų tik ant kojų atsistojusią valstybę, ištasė po kasni, išsidalijo turtą, išvogė per bankus pinigus, netgi bandė sugriauti sukurta Lietuvos kariuomenę. Ir vis patyliukais, iš vidaus, lenininiu-bolševikiniu principu – įleisti į sveiką kūną bolševikinės bacilos nuodus ir graužti, naikinti... Aš esu giliai įsitikinęs, kad tai daroma todėl, kad mes nepasitikėtume vieni kitais, kad dar labiau susipriešintume... Tokiu būdu tauta ir toliau skaldoma, ir nuosekliai formuojamas vergo ir nepilnavertio žmogaus kompleksas mūsųse“.

„Kaip galima pasitikėti šia grupuote, – toliau rašo pulkininkas, – kuri nualinusi, į skolas įgramzdinusi kraštą, ir toliau meluoja, kad mūsų gyvenimas eina vis gėryne... Ar galima tikėti kai kurių karių patriotiškumu, atėjusių jau net po pučo ne tik į Seimą patarėjais, bet ir kariuomenės generalinio štabo vadovaujančius postus, Karo akademiją. Ir šandien matome šio darbo rezultatus: kariuomenė neturi nei ginklų, nei šaudmenų, nei valstybės gynbos planų, nei teisinių aktų, nei juridinių dokumentų...“

Kitur plk. Užurka apie valdžios santykius su dabartine Lietuvos kariuomene štai ką atidengia: „Darant įvairius pervertinimus, į kariuomenę sulindo Lietuvai niekuo teigiamai nenusipelnę asmenys, laukę „naujų“ atėjimo į valdžią, būvę uolūs komunistiniai tarnai –

zampolitai, jedinstvininkai, kiti pakalikai, 1989 m. netgi vaikę Lietuvos žmones gatvėse, aikštėse. O dabar apsiliko Lietuvos kario uniformas, prisiseigė Vyčius, didesles žvaigždes. Jie su pasididžiavimu kalba buvusio okupanto kalba ne tik namuose su savo tatjanomis ir ninomis, bet ir viešose vietose... Jau tiek sužulėjo valdantieji, kad iš kai kurių valdžios vyrų lūpų neretai pasigirsta kaltinimo ir paniekos žodis „nacionalistas“. Tas žodis skiriamas tiems, kurie kovojo ir kovoja už tautos nepriklausomybę ir kaip išsaugoti šviesią gimtąją kalbą, sukurti patriotišką Lietuvos kariuomenę“.

Dorą Lietuvos karį tokios žinios nupurto, nes jam rūpi gėrovė krašto, kurio saugyboje būdavo. Todėl norisi paklausti: jeigu taip elgiamasi su kariuomene, tai kas blogo visuomeninėmis Lietuvos gyvenime? Daug girdime įvairiausių žinių, bet kur tiesa?

Teatsako į tai žmogus, kuriam visi galime tikėti – Vilniaus arkivyskupas Audrys Bačkis. Nesenai vieno pamokalo metu jis štai ką pasakė: „Jau šešeri metai, kaip išsipildė didysis tautos lūkestis – Lietuva atgavo nepriklausomybę. Tačiau su skausmu ir liūdesiu žvelgame į mūsų krašto padėtį. Jokiais gražiais žodžiais ir minėjimais nepridengsime vargo, skurdo ir nevilties, kurie atsispindi mūsų tautiečių akyse.“

Tie, kuriems patikėjome savo valstybės vairo, privėdė kraštą prie pavojingos ribos: sugriautas ūkis, pramonė, bankai... Chamos ir nepasitikėjimas, melas ir nesąžiningumas užnuodijo mūsų tautos laisvės lūkestį, supriešino žmones. Daugybė dorų žmonių, kurie visą gyvenimą sąžiningai dirbo, augino vaikus, taupė senatvei, šiandien nepajėgia pragyventi iš savo vargingos pensijos. Kaip skaudu matyti kilnių veido bruožų inteligentą, droviai nuleidusį akis prie vargšų valgykloje dalinamos sriubos lėkštės.

Dar skaudžiau žiūrėti į jaunus žmones, kurie, netekę darbo, beviltiškai varsto įstaigų duris, ieškodami nors ir paprasčiausio darbo, nes namuose laukia alkani vaikai, nesumokėta nuoma už butą ir slogi baimė dėl ateities. Būriai mažųjų šiandien auga gėdų landynėse ar stotyse, neturėdami paprasčiausių gyvenimo sąlygų. Juk tai potencialūs nusikaltėliai, kuriuos patys auginame... negalėdami padėti jiems surasti prieglaudą ir darbą“.

Štai turime dviejų garbingų žmonių: arkivyskupo ir pulkininko parodymus, kurie abu vienodai kaltina vyriausybę kriminalinio pobūdžio savanaukiškumu. Vadinasi, nėra abejonės, Lietuvoje skurdas! Tačiau neseniai skaitėme, kad Estija jau nebesinaudoja užsienio parama. Anot laikraščio,

Estijos prezidentas Lennart Meri Talino miesto rotušėje su šypena paskelbė: „Ši diena reiškia, kad pagaliau mes patys atsistojome ant savo kojų“. Kokia skaudi gyvenimo pašaipal! Štai du kaimyniniai kraštai – Estija ir Lietuva, abu vienu metu prisikėlė iš raudonojo pragaro gelmių ir gyvena tu pačių aplinkybių bei sąlygų apimtyje, bet Estija jau atsistojo ant kojų ir kitų pagalbos neieško, o Lietuva, spaudos pranešimais, užsieniui skolinga milijardą dolerių ir vis ieško naujų paskolų skoloms mokėti. Ir išryškėja du kraštutinumai: nuodėrdus valdžios rūpinimasis savo tautiečių gerove Estijoje ir kiekvieno doro žmogaus pasipiktinimą keliantis begėdiškas, akplėšiškas valstybinio išdo grobimas Lietuvoje. Išvada: Lietuvoje skurdas yra valdžios sukurtas!

Tokia padėtis tėvynėje iki širdies gelmių sukrečia kiekvieną dorą lietuvi. Todėl peršasi klausimas, kaip mes, išieivijos lietuviai, atsiliepsime į girdėtus kaltinimus, mestus Lietuvos valdžiai? Sakome, kad tai yra niekšingas veiksmas prieš lietuvių tautą ir atviras talkininkavimas tautos priešui, doram lietuviui griežtai neprimtinamas! Tauta valdžią išsirinko jai tarnauti, ne valdžiai vergauti.

1928-aisiais metais, būvę nepriklausomybės karo savanoriai, susirinkę Karo muziejaus sodelyje, Kaune, iškilmingai ir nedviprasmiškai pareiškė: „Žuvusiųjų savanorių ir savo vardu mes skelbiame didžiausią paminklą tokiame Lietuvos žemės sūniui ir dukrai, kas bet kokiomis aplinkybėmis atsikartų švenčiausių žmogaus teisių... ar bet kuria kaina parduotų priešui nors mažiausią savo Tėvynės reikalą“.

Ar to pareiškimo pavyzdys mūsų nepaskatina veikti? Sakau, kad ne tik ramovėnai, ne tik ALTas, ne tik Bendruomenė, ne tik išieivija, bet visa lietuvių tauta turėtų padaryti dar griežtesnį pareiškimą prieš dabartinę Lietuvos vyriausybę!

Atsiradus tokių nuotaukų aki-vaizdoje, norisi paklausti: ar ta senųjų karžygių dvasia, kurią savanoriai parodė 1918 metais, šiandien dar tebegyva gimtame krašte? Manau, kad taip, nes dar labai gyvi yra Romo Kalantos, Televizijos bokšto gynėjų ir kiti laisvės kovotojų pavyzdžiai. Deja, to negalima

pasakyti apie dabartinę Lietuvos vyriausybę. Nūdienė prokomunistinė Lietuvos vyriausybė netarnauja tiems, mūsų knygnešių, Vinco Kudirkos, Antano Smetonos, savanorių kūrėjų, Lietuvos karių, partizanų ir 1940 metų sukilėlių idealams. Tos vyriausybės ilgesingas žvilgsnis nukreiptas į dar vis raudonuojantį Kremlį. Ir, reikia manyti, kad kas dabar vyksta Lietuvoje nėra tik nekaltas, nenumatytas atsitiktinumas, o gerai apgalvotas veiksmas. Tos nuomonės yra ir pulkininkas Užurka. Ta grobimo programa taip surežisuota, kad, ir dorai valdžiai atėjus, kraštas dar daug metų skurs, nes negalės išlipti iš skolų duobės.

Kas laukia Lietuvos ateityje? Niekas negali į tą klausimą atsakyti, nemėginsiu būti pranašu nė aš. Žinome, kad į mūsų kraštą labai gausiomis akimis žiūri nesenai iš Lietuvos išsikraustę okupantai.

Lietuvai, žinoma, tie faktai negali būti raminantys. Bet turime atsiminti, kad lietuvių tauta yra gaj! Lietuvis per visus amžius įrodė savo atsparumą ir kovingumą didybę. Tad tegaišina mūsų širdis Lietuvos kariuomenės dvasia ir, kas ateityje beįvyktų, lietuvis nepraus: jis buvo, yra ir bus! Ir turėtumėm atprasti kiekviena proga vėrsklenti, kad Lietuva yra tik kankinių, kryžių ir smūtkelių kraštas, o galėtų būti atsiminti ir pasididžiuoti, kad ji yra ir didvyrių žemė!

• Juozo Klimo II pasaulinio karo metu atsiminimus „Paskutinio kariūno odisėja“, prieš kiek laiko spausdintus „Draugo“ atkarpoje, dabar Lietuvoje žurnalas „Kardas“ išleido 1,000 egz. tiražu. Įvadę redaktorius A. Martinionis pastebi: „Buvusio PLP karo mokyklos kariūno Juozo Klimo, dabar gyvenančio Kanadoje, atsiminimai yra visos Lietuvos kariuomenės tragiškojo likimo istorijos epizodas. Tūkstančiams vyrų teko pergyventi mirtį, kančias, panieką, badą, šaltį. Vieni žuvo ir nežinomi jų kapi, kitiems likimas buvo dosnesnis ir leido gyventi, dirbti, palikti dokumentus, kaip šie prisiminimai, mūsų tautos ir kariuomenės istorijai“. leidyklos adresas: „Kardas“, p.d. 1847, 2043 Vilnius.

Lietuvos kariuomenės įvygoja į Vilnių 1939 metais.

American Travel Service

Praileiskite šv. Kalėdas Lietuvoje

Chicago/Vilnius/ Chicago \$625.00

Chicago/Vilnius \$365.00

Prie bileitų kainos reikia pridėti mokesčius. Bilietai turi būti išpirkti iki 1996m. lapkričio 30 d.

ALASKA '97

PRINCES CRUISES laivu ir traukiniu nuostabi 12 dienų kelionė, aplankant gražiausias ir įdomiausias vietas Alaskoje, 1997 m. birželio 5-16 d.

Užsirašant iki 1996 m. gruodžio 1 d., duodama speciali nuolaida

Dėl bilietų iš Lietuvos ir į Lietuvą bei visų kitų turistinių patarimų prašome kreiptis į mūsų raštinę. Maloniai Jums patarnausime.

American Travel Service

9439 S. Kedzie

Evergreen Park, IL 60805-2325

Tel.: 708-422-3000, Tel.: 800-422-3190

FAX 708-422-3163

LIETUVAITĖ – ROKO ŽVAIGŽDĖ

Gintarė Jautakaitė.

Susipažinkime su muzike, kompozitore, roko muzikos soliste Gintare Jautakaitė.

Lapkričio mėnesio pradžioje turėjau progos susipažinti ir keletą valandų praleisti pokalbyje su muzike Gintare Jautakaitė, kuri yra ne tik muzikė, bet ir dailininkė-grafikė ir kurios koncertą Washingtono lietuvių išgirdo spalio 26 d. Lietuvos ambasadoje. Koncertas buvo skirtas pirmosios lietuviškos knygos 450-osioms metinėms ir paminėjo Martyno Mažvydo Klaipėdos mieste statybų pamečiui.

Ši jauna muzikė, kuri šiuo laiku gyvena Oxford, Anglijoje, yra įsijungusi į tarptautinį roko muzikos pasaulį, tačiau su giliu jausmu ir meile prisideda ir prie savo tėvynės siekių ir rūpesčių, aukodama savo laiką ir muziką labdariniams darbams.

Mūsų susitikime ir pokalbyje prašiau Gintarės atsakyti į keletą klausimų.

— Ar galite papasakoti apie save, kur gimėte, augote, mokėtės?

— Gimiau Lietuvos Žemaitijoje, Tauragėje, muzikų šeimoje. Mano mama yra „Pastoralės“ įkūrėja ir vadovė. Motina yra taip pat ir Kauno Sakralinės muzikos mokyklos įkūrėja, kur ji kartu su mano tėte dėsto muziką. Jaunystę praejo Tauragėje. Mūsų namų supo didžiulis sodas, kuriame bičių dūzgėys susiliedavo su pro atvirus langus sklindančiais fortepijono garsais. Forteapijono mūsų namo buvo net keletas. Jais grojo ir senelis ir tėtis su mama, o vėliau ir mes su seseria. Pirmą savo kūrinį „sonatiną fortepijonui“ parašiau, būdama šešerių metų. Tėvai, norėdami, kad mes galėtume kuo geriau muzikinį išsilavinimą, persikėlė į Kauną. Kaune mūsų namų taip pat supo ne tik sodas, gėlės, bet ir prūdas su žuvytėmis. Mums augant, teko intensyviai mokytis muzikos ir groti vis daugiau ir daugiau. Po muzikos mokyklos patekau į prof. Sonatos Bielionytės fortepijono klasę, o vėliau klasikinio fortepijono studijas tęsiau Muzikos akademijos Klaipėdos fakultete, vieništeliam to meto Lietuvoje turėjusiam džiazo laboratorijai, kur dėstė visos tuometinės džiazo žvaigždės.

— Kaip pradėjote profesinę karjerą?

— Penkiolikos metų jau dainavau tuo metu populiariausioje roko-operoje „Ugnies medžioklė su varovais“, ne chore, bet sukūriau pagrindinį Monikos vaidmenį. Įdainavau šešias plokšteles Lietuvoje, tačiau tai nebuvo mano autorinė muzika. Dar ir dabar niekaip negaliu atsistebėti, kad mano įdainuotos „Kregždutės“ Lietuvoje tebedainuojamos iki šiol. Beje, tik pasirodžiusį dvigubą albumą Lietuvoje tada nusipirkti buvo

nelengviau nei „The Beatles“ plokštei. Po to buvo dar penki soliniai įvairios muzikos albumai, koncertai, TV laidos, muzika įvairiems TV ir kino filmams. Keletą kartų teko filmuotis pagrindiniuose vaidmenyse TV ir kino filmuose. Nuo šešiolikos metų turėjau savo roko grupę, todėl galėjau rašyti ir atlikti savo muziką. Nuostabu, tačiau pirmosios mano parašytos ir atliekamos, dar gan vaikiškos, dainos „Mediniai žirgeliai“, „Dobilo širdy“, „Pasasirėjant“ tapo populiarios Lietuvoje. Visą šią veiklą teko derinti su akademine muzikos studijomis.

— Ką reiškia alternatyvinė roko muzika ir prie kokio muzikinio stiliaus priskirtumėte savo kūrybą šiandien?

— Roko muzika, kaip ir kiekviena rūšis, turi savo nusišėjęs klasikinį pavidalą, o viskas, kas nueina toliau nuo tos formos, tampa alternatyvine, papildoma, netradicinė tos rūšies išraiška. Niekada nebandžiau ir nenorėjau prisiglausti prie vienos kurios srovės ar stiliaus. Rėmų muzikoje nemėgstu, beje, visi mano tapybos ir grafikos darbai taip pat neturi rėmų. Muzikoje, kaip ir dailėje, pirmiausia mane domina kokybė. Muzika, abstrakčiausia ir nematerialiausia iš menų, atveria beribes galimybes. Kaip pasinaudoti šiomis beribėmis galimybėmis lemia individuali prigimtis ir profesiniai sugebėjimai. Todėl ir turime tokią muzikos įvairovę, gerą ir ne tokią gerą, kurią savo patogumo dėlei skaldo muzikos industrija komerciniais tikslais. Kritikai teigia, jog turiu savo ženklą ir danguje, ir muzikoje, todėl nesuku sau galvos, į kurią lentyną muzikos parduotuvėje bus įdėta mano plokštelė.

— Kodėl roko muzika tokia triukšminga?

— Pirmiausia, tai istoriškai, techniškai atsitiko, naudojant elektrines gitaras. Šios gitaros išdavė visai kitą garso prigimtį. Naujovė savaime jaudino muzikos atlikėjus ir vis didėjančią minią klausytojų. Tai nulėmė tos naujos muzikos krypties azartiškumą. Galima palyginti tą azartiškumą ir garsumą su Beethoveno devintosios simfonijos finalu, nes ten yra išsukiojimai patys garsiausi muzikos garsai. Čia vyksta muzikos kulminacija, čia ir klausytojai nori tą kuo garsiau išgirsti. Tai roko muzika išties yra azartiška, valdanti žmogaus savaiminį instinktą klausyti tai kuo garsiau.

— Kokie Jūsų ateities planai ir apie ką Jūsų muzika?

— Artimiausiu metu Anglijoje išleis mano „Whisper“ kaip CD, kuri bus visose pagrindinėse diskografinės parduotuvėse, o visą savo laiką teks pašvęsti savo pirmojo albumo užbaigimui ir įrašymui. Mano muzikos išleidėjas yra Gus Dudgeon, kurio labai didžiulioji jausai, kurio vardą rasite ant visų Elton John plokštelių. Jis dėdavo savo pastangas ir viltis į šį projektą. Taip pat tikiuosi atlikti koncertą Lietuvoje. O mano muzika yra apie „Žemę, dobilo širdį“, apie drugelio skrydžio prasmę, apie šunis ir angelus. Apie viską, kas nepaprasta ir turi prasmę šiame gyvenime. Biografiškumo mano kūryboje beveik nėra, nes tai pavirstu į lėkštą aprašymą įvykių, kurių grožis vis tiek yra neatpindamas. Turiu tik du tokius kūrinius „Whisper“ ir „Histeria“. Pirmasis, tikrai apie meilę; antrasis tai apie ankstyvą vaikystę, kai tėvelis nešdavo mane miegančią iš motutės na-

PROF. JUOZAS ERETAS IR LIETUVA

IGNAS URBONAS

Šiais metais yra minima prof. Juozo Ereto 100-sios gimimo metinės. Spaudoje ir minėjimuose iškeliama jo didelė kultūrinė veikla Lietuvoje ir jo spaudos žodžių kova už Lietuvos laisvę Šveicarijoje.

Šia proga ir aš noriu priminti keletą prof. Ereto lietuviškųjų momentų, kurie, atrodo, niekur nebuvo paminėti. Nors jie yra ir labai smulkūs, bet, mano supratimu, charakteringi jo nuosirdžiam lietuviškumui paliudyti.

Mano artimesni kontaktai su prof. J. Eretu prasidėjo 1953 m. rugsėjo mėn. Bazelyje. Būdamas Europoje, nuvykau į Bazelį, pasirošęs prašyti prof. Eretą parašyti prof. St. Šalkauskio monografiją. Žinojau, kad Eretas artimai draugavo su Šalkauskiu. Jie trys: Šalkauskis, Eretas ir Pakštas turėjo savitinius pasitarimus — „trečiadienius“. Jie planavo ir kūrė Lietuvos kultūrinę ateitį.

Susitikome Bazelio gelež. stotyje. Pasiūlymą parašyti Šalkauskio monografiją jis mielai priėmė. Jis norėjęs šią monografiją rašyti, bet nebuvo leido, kurį aš jam čia pat pranešiau — kun. Juozą Karalių. Po to jis mane nuvedė į savo butą. Įėjus nustebau; ant sienos didžiulis — raudoname

dugne baltas Lietuvos Vytis, aukso spalvos rėmuose. Prie šio Vyčio vėliau Eretas ir mirė.

Po jo mirties vysk. Antanas Deksnys (vysk. Deksnys Eretą ir palaidojo) nuvežė mane į Bazelio kapines aplankyti prof. Ereto kapą. Ir čia antras nustebimas! Ant jo paminklo tik šis užrašas: „Ona Jakaitis - Ehret; Joseph Ehret - Jakaitis“. Tai jo testamentinė valia.

Jei šie du nežodiniai pareiškimai, bet jo gyvenimo faktai būtų įvykę Lietuvoje, Kaune, tai būtų nieko nuostabaus. Bet, kad jie įvyko prof. Ereto tėviškoje, Šveicarijoje, tai rodo, koks nuosirdus, tikras, buvo Ereto lietuviškumas. Mes turime tikrą lietuvių, kurie gėdijasi savo lietuviškos pavardės, o Eretas nesigėdijo jos užrašyti net ant savo kapo.

Tarp kitko, ir nuostabi ironija, kad šalia Ereto kapo yra — sovietų saugumiečio kapas. Atrodė, kad tas saugumas sekė Eretą gyvą, seks jį ir mirusį.

Prof. Eretas ir žodžių, ir savo veikla gyveno Lietuvos nelaimėmis, kovojo už jos laisvę. Kada jis tik mane Šveicarijoje atsisveikindavo, visada sakėdavo: „Būkime lietuvių tautos avangardas — jūs ten už marių, o mes čia Europoje“. Jis kalbėdamas visada save laikė lietu-

Prof. Juozas Eretas.

Mūsų šeimose

PAKRIKŠTYTAS DANIELIUS

Neseniai buvo pakrikštytas Danielius Algirdas Mockaitis, Algio ir Daivos (Barškėtytės) sūnelis, Sofijos brolukas.

Krikšto apeigos įvyko rugsėjo 22 d., Palaiminto Jurgio Matulio Misijos kopelionijoje. Jas atliko misijos kapelionas kun. Algirdas Paliokas, SJ. Danielius krikšto tėvai buvo Marius Kriauciūnas ir Delia Breimerytė-Brent. Na, o Danieliui taip nusibodo laukti to svarbaus momento, kad krikšto metu išgirdo būsimą „dainininko“ balsą, nepaisant apeigų svarbumo. Tačiau, tapęs jau visateisiu krikščioniu, buvo taip pavargęs, kad tuojuo užmigo saldžiu miegu.

mo ant pečių, kai pro miegus atrodydavo, jog pavirstam į du angelus, su dideliais baltais sparnais ir pradėdam kilti. Tai ir viskas.

Padėkojau Gintarei už pokalbį, o šį talentingą jauna moteris mums atskleidė roko muzikinį pasaulį, per kurį įnai ir daugelis Lietuvos jaunimo, pamėgusio šio stiliaus muziką, tapo nepalieti sovietinės indoktrinacijos.

Kalbėjosi
Elvyra Vodopaliene

viu. Lietuviški yra ir jo vaikai. Kartą, būdamas Bazelyje, pakviečiau Eretą į restoraną pietų ir paprašiau pakviesti ir savo vaikus. Prieš pietus jis man pranešė, kad į pietus iš vaikų atvyks tik jo jauniausioji dukra Jūlytė. Jis čia pat apgailestauja ir atsispašo, kad turėsime kalbėti vokiškai, nes Jūlytė ką tik ištekėjo už šveicaro, kuris dar nekaltai lietuviškai. Pietų metu su profesorium ir jo žentu kalbėjome vokiškai, bet Jūlytė i mane kalbėjo tik lietuviškai.

1961 m. Lietuvių Katalikų Mokslo akademija rengė savo suvažiavimą Čikagoje. Rengimo komitetas pakvietė prof. Eretą su paskaita. Po suvažiavimo aš jį kiek paglobiau ir pavežiojau po gražųjį, lietuviškąjį Marquette Parką. Pirmiausia jis paprašė nuvežti pas Salomėjos Neries brolių, Bačinską, kuris su šeima gyveno čia pat, Marquette Parke. Važiuojant jis prisiminė Salomėją Nerį. Vieną vasarą jis buvo nuvykęs į Bazelį, į tėviškę atostogų. Vieną dieną prie tėviškos namų durų atsirado — Salomėja, pareiškė jam savo meilę ir prašė, kad profesorius ją vestų. Eretas labai nustebęs ir su didele jai pagarba, užuojauta bei nuosirdumu, stengėsi paaikškinti, kad jis yra ką tik vedęs Onutę Jakaitę, tad jos pasiūlymą negali priimti. Ji, išvykus namo, parašė tą žinomą eilėraštį:

„Be Bažnyčios, be altorių
Be sumainymo žiedų...“

Eretas prisiminė, kad ir čia, Čikagoje, lietuviškos ponios jam peršė vedybas. Jis, kiek nusišėjęs, sakė: „Mano amžiuje (jis tuomet buvo pasiekęs 60 m.) vedybos jau būtų ne vietoje ir aš nemanau to daryti, bet jeigu kartais ir vėsciau, tai tik lietuvi“.

Prof. Eretas, parašęs S. Šalkauskio monografiją „Štasy Šalkauskis“, man atsiuntė ir aš 1960 m. spalio 22 d. parašiau „Draugo“ kultūriniam priede šios knygos recenziją: „Alpių riteris apie Lietuvos lygumų šventąjį“. Ten tarp kitko apie Eretą parašiau: „Nežinau, kaip kitiems, bet mums, kiek jau nesnės kartos lietuviams, Eretas visada atrodė, kaip riteris nuo Šveicarijos kalnų, pamilęs Lietuvos lygumų, linų ir rugių žemę. Pamilęs ją ir jos žmones, o žmonės — jį. Iš viso, prof. Ereto santykiuose su lietu-

DRAUGAS, šeštadienis, 1996 m. lapkričio mėn. 23 d.

5

NUSTEBINO NET LENKŲ ŽURNALISTUS

„Ko ieško Lietuvos vyriausybės atstovai, atvykę į Balstogę, tikrinti Lenkijos lietuvių pavardžių ir vardų rašyenos asmens dokumentuose?“ — nustebęs klausia lenkų dienraščio „Gazeta Wyborcza“ žurnalistas. Kaip toliau informuojama šiame laikraštyje, į Balstogę atvyko oficiali Lietuvos delegacija, vadovaujama Seimo Kalbos komisijos vicepirmininkės D. Mikulienės (delegacijos sudėtyje buvo taip pat Migracijos departamento, Teisingumo bei Lietuvių kalbos komisijos atstovai), kuri turėjo patikrinti, kaip asmenų, gimimo bei kituose dokumentuose rašomos Lenkijos lietuvių pavardės. Šios delegacijos atvykimas sietinas su ruošiamu Lietuvoje (sunku pasakyti, ar ir Lenkijoje) įstatymu dėl tautinių mažumų pavardžių ir vardų rašyenos taisyklių asmens dokumentuose (Lietuvos lenkai reikalauja jų pavardės ir vardus rašyti pagal lenkišką transkripciją).

Suprantamas yra Lietuvos noras susipažinti su esama šioje srityje padėtimi Lenkijoje, bet net lenkų žurnalistui nesuprantama, kodėl ši delegacija pasirodo ne Suvalkų, o Balstogės vaivadijos įstaigos. Skubame pranešti, kad Lenkijos lietuviai kompaktiškai gyvena šiaurės rytuose Suvalkų vaivadijos dalyje, ir jei kas nors to nežino, lengvai gali įsitikinti, pavartęs tiek Lietuvoje, tiek Lenkijoje, išleistas enciklopedijas. O jeigu į Balstogę atvyksta lietuviai, tai (studijoms ar pastoviam gyvenimui), tai būtent iš Seinų — Punsko krašto, su jau „surašytais“ tos vaivadijos įstaigose asmens dokumentais. Vienos iš Lenkijos lietuvių organizacijos atstovas (prašęs neskelbti pavardės, kadangi bet kokia Lietuvos pareigūnų kritika gali užtraukti nemalonę ant visos organizacijos) pasakė: Mus jau nustojo stebinti kai kurių Lietuvos tarnybų atstovų veikla. Neseniai Lietuvos Seimo de-

legacija, atvykusi tikrinti, kaip Lenkijoje įgyvendinamos tarpvalstybinės sutarties nuostatos lietuvių atžvilgiu, taip pat rašyenos asmens dokumentuose? — nustebęs klausia lenkų dienraščio „Gazeta Wyborcza“ žurnalistas. Kaip toliau informuojama šiame laikraštyje, į Balstogę atvyko oficiali Lietuvos delegacija, vadovaujama Seimo Kalbos komisijos vicepirmininkės D. Mikulienės (delegacijos sudėtyje buvo taip pat Migracijos departamento, Teisingumo bei Lietuvių kalbos komisijos atstovai), kuri turėjo patikrinti, kaip asmenų, gimimo bei kituose dokumentuose rašomos Lenkijos lietuvių pavardės. Šios delegacijos atvykimas sietinas su ruošiamu Lietuvoje (sunku pasakyti, ar ir Lenkijoje) įstatymu dėl tautinių mažumų pavardžių ir vardų rašyenos taisyklių asmens dokumentuose (Lietuvos lenkai reikalauja jų pavardės ir vardus rašyti pagal lenkišką transkripciją).

L.I.L.

SOVIETINIS TERORAS

(Atkelta iš 3 psl.)

Aukštai, išdidžiai pakėlę galvas, blizgančiais medaliais už nuopelnus savo Tėvynei Lietuvai.

Ypač kelia nerimą, paskutiniu metu padažnėjusius, šurkščiai pažeidžiančius Lietuvos Respublikos Konstituciją ir galiojančius įstatymus provokacijos prieš krašto apsaugos karių savanorius arba prieš struktūras, kaip antai prieš Šiaulių apskrities TGS vadą mjr. J. Zaturskį, Arsenalo viršininką plk. Z. Orentą, žmones, kurie visas žinias ir jėgas atidavė bandydami atkurti Lietuvos karo pramonę. Arba antai išprovokuotas išpuolis prieš CSD struktūras, kuri sekmingai ir veiksmingai veikia. Šios provokacijos sublišksta kaip muilo burbulas, tačiau ar ne už jų „sėkmingą“ pravedimą, diskredituojant Lietuvos kariuomenę, jos karių suteikiamas tos įstaigos vadovui generolo laipsnis. O kad ligi šiol valstybės oro erdvė tinkamai nekontroliuojama, kiaušos sausumos sienos į tai dėmesio nekreipiamos. O gal kam šitokia padėtis naudinga?

Taigi, būtina sustabdyti, kad tautos nustumta nuo politinės arenos, bolševikine ideologija persunkta partija, daugiau nepakenktų Lietuvos gynybinėms struktūroms, neišdraskytų krašto apsaugos, neišblaškytų žmonių prisidengus reorganizacija. Norėtusi, kad Lietuvos gynyba kuo greičiau susirūpintų naujais Seimas.

Danielius su savo krikšto tėveliais rugsėjo 22 d.

Po krikšto apeigų (iš kairės) krikšto motina Delia Breimerytė-Brent, laikanti Danielių, krikšto tėvas Marius Kriauciūnas, Danielius marnytė Daiva Barškėtytė-Mockuviene su Sofija ir tėtis Algis Mockaitis.

Danielius Mockaitis.

KAIRYS BALTIC EXPEDITING

Greitai ir garantuotai pristato dolerius gavėjui
i rankas, atsiunčia jums pasirašytą pakvitavimą.
4% iki \$2,000 — 3% virš \$2,000

Siunčiama suma \$
Paslaugos 4 ar 3% \$
Pristatymas i rankas \$ 12.00
Iš viso \$
Siuntėjas _____ Gavėjas _____
Tel. _____ Tel. _____

Pašto perlaidas (m/o) arba asmeniškai čekius siųskite:
Genel-Vytui Kairiams, 517 Fruitland Rd., Stoney Creek, Ont.
Canada L8E 5A6, tel. 905-643-3334
Pas advokatą sutvarkome palikimus siunčiamus į Lietuvą

KEPYKLA IR DELIKATESAI
6216 W. Archer Ave., Chicago, IL 60638
Tel. 312-581-8500

- Lietuviška duona ir raguoliai
- Vestuviniai ir įvairūs tortai
- Lietuviškas maistas—"catered"
- Siunčiame mūsų produktus UPS

Atidaryta 7 dienas savaitėje

KAVINĖ
350 N. Clark, Chicago, IL 60610
Tel. 312-644-7750

Kepyklos produktai ir užkandžiai
miesto centre
Savaitgalį uždaryta

**SŪDYTOS SILKĖS
IŠ KANADOS**

Užsisakykite šventėms
jau dabar!

20 svarų statinaitė—\$33.00
8 svarų statinaitė—\$19.00
Skambinkite:
708-687-5677
po 4 val. p.p.
Pristatome UPS

AUSTRALIJOS LIETUVĖ ŪKININKAUJA PLUNGĖJE

Plungės rajono Smilgių kaimo ūkininkė Danutė Baltutienė iš Australijos Lietuvoje sugrįžo prieš trejetą metų. Atgavusi 54 ha žemės tėvų ūkį, ji viena pirmųjų Lietuvoje ėmėsi ekologiškos žemdirbystės, — rašo „Lietuvos rytas“. Kaimiečiai, beje, ją dažnai vadina „Smilgių donkichote“. Nors mano ūkis dar mažiausiai 5 metus bus nepelningas, ekologiškos žemdirbystės nežadu atsisakyti, — tvirtino šešiasdešimtmetė ūkininkė. Į ūkį jau investavusi apie 200,000 litų. — Kol kas gyvenau iš savo santaupų. Pinigų valgymui svajojau užsidirbti tik tada, kai laikysiu 10 karvių, samdysiu du darbininkus ir pati su jais sunkiai dirbsiu“.

Dirvas Smilgių ūkininkė tręšia tik kompostu ir mėšlu. Kviečius, bulves ir miežius ravi rankomis, nes nenaudoja nei mineralinių trąšų, nei cheminių priemonių. Ji skundėsi, kad Lietuvoje beveik neįmanoma parduoti ekologiškos žemės ūkio produkcijos.

Mediniame tvarte dabar D. Baltutienė laiko 4 karves, 3 veršius, keletą avių ir ožką. Pasak moters, ji labai nusivylė žemaitijos karvių augintojais, kurie nemoka išauginti geros veislės karvių. Numatantiems auginti daugiau gyvulių, statys molinius tvartus. Baltų plytų namai jai visada atrodė šalti ir atstumiantys, todėl savo namo Smilgiuose statybą nusprendė panaudoti molį ir presuotus šiaudus. Tai ir pigu. Namu, kurio bendras plotas 400 kvadratinio metro, sienos kainavo tik 6,000 litų. Kaimiečiai, aišku šaipėsi iš tokios statybos ir pranašavo, kad namo sienos sutis per pirmąjį lietų. Tačiau ūkininkė iš Australijos nekriepė dėmesio į pašaipas.

Not Fade Away Graphics, Inc. su Grateful Dead siūlo jums
LIETUVOS KREPŠINIO RINKTINĖS SUVENYRUS
(Licensed)

Džiaukimės jū bronzos medaliu laimėjimu!
Daugiau informacijos suteiks: angliškai kalbanti Michelle
Day Toll Free 888-NOT-FADE
(888-668-3233);
lietuviškai kalbanti Vita
po 6 v.p.p. EST laiku
1-908-531-1513,
fax 1-908-531-1530.

MARŠKINUKAI • KEPURĖS • LIPINUKAI • ŽENKLIUKAI • KREPŠINIO KAMUOLIAI

NOT FADE AWAY GRAPHICS, INC.
P.O. Box 2092, Kingston, NY 12402

atlanta IE, Inc.

Kalėdų arteja
SUTEIKTŲ DŽIAUGSMŲ
GIMINĖMS LIETUVOJE
Jei nespėjote išsiųsti siuntinių laivu,
galite išsiųsti AIR CARGO.

12301 New Av., Suite D 2719 West 71 Street,
Lemont, IL 60439 Chicago, IL 60629
Tel: 630-243-1688 Tel: 773-434-2121
Parduodame Kalėdines dovanėles iš Lietuvos.
Skambinkite: 1-800-775-SEND

AMERICAN TRAVEL ABROAD, INC.

5058 S. Archer, Chicago, IL 60632 • Tel.: 312-838-8888

POLAND **CENTRAL & EASTERN EUROPE** **HUNGARY**

NEW OFFICE
8512 Golf Rd
Niles, IL 60714
Tel. 847-581-9800

Belmont/Laramie
5150 W. Belmont
Tel. 312-685-2020

OUT OF STATE
1-(800)-342-5315

Belmont/Central
5637 W. Belmont
Tel. 312-237-4747

North Side
3000 N. Milwaukee
Tel. 312-489-4999

Far North
4801 W. Peterson
Tel. 312-725-9500

RUDENS KAINOS

Ten ir atgal

Vilnius \$705
Riga \$705
Tallinn \$705
Minsk \$705

Į vieną pusę

Vilnius \$485
Riga \$485
Tallinn \$485
Minsk \$485

KALĖDINĖ DOVANA

"INDUSTRIJINĖS PARAMOS SAJUNGA AMERIKOJE"
IPSA INTERNATIONAL siūlo Jūsų gimimėms ir draugams Lietuvoje
rūkytos mėsos produktų rinkinį:

	\$98.00 15A-15 kg.	\$85.00 13A-12 kg.	\$70.00 10A-16 kg.
1. Jautienos išpjova	2 kg.	2 kg.	1 kg.
2. Kiaulienos kumpis	2 kg.	1 kg.	1 kg.
3. Kiaulienos šoninė	1 kg.	1 kg.	1 kg.
4. Kiaulienos išpjova	1 kg.	1 kg.	1 kg.
5. Lašiniai "Naminiai"	1 kg.	1 kg.	1 kg.
6. Dešros:			
Šaltos rūkymo	4 kg.	3 kg.	1 kg.
7. Dešrelės:			
Karšto rūkymo	3 kg.	3 kg.	3 kg.
	14 kg. (30 lb.)	12 kg. (26.4 lb.)	10 kg. (22 lb.)

"VETŲ AINIŲ" bendra Lietuvos -JAV mėsos apdirbimo įmonė Šiaulių rajone. Būtinų kaime, naudoja vokiškos gamybos mašinas, produktus gamina iš aukščiausios kokybės mėsos patikrintos Veterinarijos Tarnybos. Siuntinys bus pristatytas į namus per dvi savaites nuo užsakymo datos. Čekius rašyti: DS ENGINEERING, Inc. Užsakymai priimami telefonu, fax'u arba paštu.

DS ENGINEERING, Inc.
12421 ARCHER AVE.
LEMONT, IL 60439

Tel. 630-257-2034
Fax 630-257-5852

MISCELLANEOUS

Žmogul, kuriam reikalinga globa, siūlome gyventi prie mūsų šeimos neribotą laiką. Teirautis: (773) 863-8980 Apoonija.

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukš. S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3200% West 90th Street
Tel. (708) 424-9844
(312) 581-8854 •

ELEKTROS ĮVEDIMAI — PATAISYMAI
Turiu Chicago miesto leidimą. Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
312-778-3313
KLAUDIJUS PUMPOTIS

J & S CONSTRUCTION
„Shingle“ stogai ir visų rūšių apkalimai (siding): medžio, aluminiaus ir kt. Turiu darbo draudimą. R. Jankauskas, tel. 708-989-2658.

SEIZED CARS from \$175. Porsches, Cadillac, Chevys, BMW's, Corvettes. Also Jeeps, 4WD's. Your Area. Toll Free 1-800-218-9000 Ext. A-2415 for current listings.

MOVING
Ilgametis profesionalus kraustymas priemonėmis kainomis. Draudimas garantuojamas.
GEDIMINAS
312-925-4331

WAGNER
MAŠINOS RAŠTINĖMS
Parduoda • Taiso • Priedai ir Reikmenys
Virš 75 metų patikimas patarnavimas
TYPEWRITERS • COPIERS
FAX • CALCULATORS
5610 S. Pulaski Rd.
Tel. (312) 581-4111

KRAUSTOTĖS | FLORIDA?
Juozas Stanaitis INVESTMENT
PROPERTIES siūlo pagalbą perkant namus, žemes ir verslą.
Tel./Fax: 1-800-330-8478

"Hawaii" — nuostabi sala. Jei ruošiatės joje lankytis, siūlome apsigaloti „Hale Gediminas“, kur jūsų laukia lova ir puošyba. Dėl informacijos skambinkite: tel. 808-328-8169

PARDAVIMAS IR TAISYMAS
MIGLINAS TV
GE/RCA ATSTOVYBĖ
2346 W. 69th Street
Tel.: 312-776-1486

AMBER CONSTRUCTION CO.
Dengiami stogai, kalamas „siding“, atliekami cemento, „plumbing“ bei kiti namų remonto darbai.
„Licensed, Insured, Bonded“
Skambinti Sigitui:
Tel.: 312-787-1929

MARQUETTE
PHOTO SUPPLY

REIKMENYS FOTOGRAFAMS IR MĖGĖJAMS

Pirkdami pas mus, daug su taupykite. Pasinaudokite mūsų patogiu „lay-away“ planu. Atliekame visus foto laboratorijos darbus.
Darbo val.: kasdien 8 v.r. - 6 v.v.; šėd. 8 v.r. - 4 v.p.p.; sekmd. uždaryta.
Atnd. ir trečd. susikalbėsime lietuviškai.
3314 W. 63 St.
Tel. 312-776-8998

CLASSIFIED GUIDE

REAL ESTATE

REALMART II, Inc.
6602 S. Pulaski Rd.
Chicago, IL 60629

BALYS BUDRAITIS
Broker Associate
Patarnauja įvairių nuosavybių pirkime bei pardavime, mieste ir priemiesčiuose. Siūnteresuoti skambinkite:
BUDRAIČIUI
Bus. 312-585-6100 Page 312-308-0307
Fax. 312-585-3997

KMIECIK REALTORS
7922 S. Pulaski Rd.
4365 S. Archer Ave.

DANUTĖ MAYER
284-1900

Jei norite parduoti ar pirkti namus, kreipkitės į Danutę Mayer. Ji profesionaliai, sąžiningai ir asmeniškai patarnaus. Įkainavimas vertul.

House for Sale
Handyman special 2 bdrm. home, \$85,000. Tel. 815-634-0824, Lockport.

HELP WANTED

Šeima Washington, DC ieško moters prižiūrėti 2 m. mergytę ir padėti namų ruošoje. Susidomėję prašome kreiptis:
tel. 301-251-9586

RENATA'S DOMESTIC
PLACEMENT AGENCY
Positions available: nannies, house keepers for English speaking women.
Call: 312-286-7267
Speak English!

Ieškau muzikos/pianino mokytojo-os prie Marquette Parko.
Tel. 312-581-6026

SIŪLOME DARBUS!

Gail. seserų padėjėjomis, kompanijoms ir namų ruošos darbininkėms. Galima gyventi kartu arba atvykti į darbą ir išvykti. Kreiptis:
All Care
Employment Agency
Tel. 312-736-7900

Dantų laboratorija ieško sekretorės, kuri galėtų taip pat mokytis dantų technologijos. Turi mokėti anglų kalbą ir turėti darbo leidimą. Kreiptis į Arvydą, tel. 773-436-3168

Former owners of "Ramen" restaurant & deli on 60 St., Chicago, Stanislav and Helen Kopinski, now new owners of **Camelot Restaurant & Banquets**
8824 W. 95 St., Hickory Hills, IL
Tel. 708-898-8888
We have Lithuanian cuisine and bakery goods.

Advokatė
Vivian R. Khalef
Imigracija, saviijos, skirytos, susižadimai, biznio bei kiti juridiniai klausimai. Konsultacija nemokama. Kalbame lietuviškai.
Tel. 312-886-2824
8327 S. Pulaski Rd.
Chicago, IL 60622

REAL ESTATE

GREIT PARDUODA

RE/MAX REALTORS
(312) 586-5959
(708) 425-7161

RIMAS L. STANKUS

- Perkant ar parduodant
- Greitas ir sąžiningas patarnavimas
- MLS kompiuteris FAX pagalba
- Nuosavybių įkainavimas vertul
- Perkame ir parduodame namus
- Apartmentus ir žemę
- Pensininkams nuolaida

ACCENT REALTY
5265 West 95th Street
Oak Lawn, Illinois 60453

Bus. 708-636-9400
Res. 708-423-0443

ASTA T. MIKUNAS
Profesionaliai ir sąžiningai patarnauja įvairių nuosavybių pirkime ir pardavime, mieste ir priemiesčiuose.

FOR RENT

Nuo Kedzie | vakarus išnuomojamas suauktas 2 mieg. butas, antrame aukšte, ramiam, naujoniem namu. Virykla, šaldytuvas, plovimo mašina, auto. pastatymui vieta. Ramiems vyr. amžiaus žmonėms, pensininkams. Tel. 708-656-6888.

Išnuomojamas apšildomas, gražus 3 mieg. butas.
Tel. 312-254-7965

Išnuomojamas butas arti kaimiečių vienuolyno: 2 mieg., su šiluma. Trys šimtai septynios dešimt penki mėn.
Tel. 773-825-8809

Išnuomojamas apšildomas 4 kamb. 1 mieg. butas 67 & Kedzie apyl. \$355 mėn. + „security“. Tel. 773-778-1451. Kalbėti angliškai.

IEŠKO BUTO

Ieškau nebrangaus buto Lemonte, arba netoli Lemonto.
Darbo tel.: 630-243-1888.
Namų tel.: 773-925-2381

FOR SALE

Parduodami 15 Lietuvos labai dideli įvairūs gintaro karoliai, „pendants“ su vabzdžiais, rožėmis, dideli ir maži gintaro pavaičiai, Aušros Varys Marjos pavaičiai, intruotai pavaičiai, įvairūs lino audiniai. Turijome didelį patalynių Tautinių šokių šventės mugę. Pristatome arba pasukame. Kreipkitės: 708-688-6888.

U.S. Savings Bonds
Make Great Gifts.

A public service of this newspaper.

JAV LB Krašto Valdybos Socialinių Reikalų Taryba

2711 West 71st Street, Chicago, Illinois 60629
(312) 476-2655 • Fax (312) 436-6909

KAS YRA „MANAGED CARE“ – KONTROLIUOJAMA SVEIKATOS PRIEŽIŪRA

„Managed care“ yra plati apimties sveikatos rūpinimo planas, siekiant sumažinti gydomosios išlaidas. Tai bandoma pasiekti, naudojant iš anksto nustatytas ar sumažintas kainas, nurodant, į kuriuos gydytojus galima kreiptis, kuriomis liginėmis asmuo gali naudotis, prižiūrint daktaro gydymą ir jo liginį siuntimą kitur: pas specialistus, į laboratorijas tyrimams ir pan. Kitas svarbus „managed care“ aspektas yra profilaktinis gydymas (preventive care), besistengiant asmeniui iš anksto nuo ligų apsaugoti. Taip pat svarbu asmens informavimas sveikatos klausimais ir kai kurių HMO steigimas sekti bei koordinuoti ligonio gydymą.

„Managed care“ apdraudus planai yra įvairūs savo forma, kokybe ir veikimu. Bet visiems tiems planams yra bendra: igalimumas gydytis ir užmokėjimas už gydymą. Jei turite tradicinę sveikatos apdraudą, jūsų apdraudėjas užmoka daugumą gydymo išlaidų, bet jūs patys turite susirasti daktarą ir susitarti su juo dėl gydymo. „Managed care“ atveju, jūsų išlaidos ir beveik visą gydymą suteikiamas bei sutvarkomas vienos organizacijos.

Tiek tradicinė apdrauda, tiek „managed care“ turi savo pliusus ir minusus. Bet dar nėra visiškai aišku, kaip pasirinkimas vienos ar kitos apdraudos gali atsiliepti į jūsų gydymą ir gydymo apmokėjimą. Geriausias „managed care“ apdraudos siūlo visą apimantį (comprehensive) gydymą – „sveikata plus“, sako ekspertai. Kaip užtikrinti gerą apdraudą? Būkite atsargūs ir gerai pasitirinkite, ieškodami sau geriausią galimybę.

Naujos galimybės keičia gydymo (health) pasirinkimą vyresniems

Šiuo metu daugumas, ypač vyresniųjų amerikiečių dar nepajėgia persiorientuoti ir suprasti naujo gydymo – sveikatos apdraudos plano vadinamo „managed – health care“, apie kurį prieš dešimt metų retai kas kalbėjo ar žinojo. Šiandien „managed care“ apdraudą turi pusė amerikiečių, jų tarpe 4 milijonai vyresniųjų.

APDRAUDŲ ĮVAIRUMAS

Jei galvojate įsijungti į „managed care“ tipo apdraudą, turite žinoti galimus pasirinkimus. Kokią apdraudą pasirinksite, atsiliepti į jūsų išlaidas, jūsų daktarų pasirinkimą ir potvarkius, kurie apsprendžia medicinines pagalbas gavimą. Taip pat svarbu yra ir kur gyvenate, nes kaimo (rural) apylinkės turi mažiau „managed-care“ pasirinkimų. Svarbu ir kokių kelių gaunate apdraudą: per Medicare, ar per darbdavį, privačiai, ar individualiai, ar gaunate Medicaid.

Perskaitykite pateikiamą informaciją apie skirtingas rūšis „managed care“ apdraudų, kad žinotumėte, kuri geriausiai tiktų. Jei galite gauti Medicare, skaitykite, kad sužinotumėte ir apie Medicare „managed-care“ pasirinkimus.

Įvairios apdraudų rūšys

Jų yra įvairių, bet dauguma yra variacijos vienos iš šių pagrindinių apdraudų.

Health maintenance organization – (HMO)

kurie gauna Medicare.

Tačiau toks greitas pasikeitimas iš tradicinių apdraudos planų į „managed care“ nebuvo lengvas. Sveikatos draudimų specialistai sako: tai yra lyg Sovietų Sąjungos griūvimas. Niekas nebūtų galėjęs išpranašauti to, o ir mes nesame tikri, kaip reaguoti į naują pasaulio, ateitį sveikatos apdraudos, pasikeitimo tvarką.

Kai kam tai atrodo lyg naujas kelias, kurį reikia pasirinkti ir kuris neturi pažįstamų kelio ženklų. Kitiems – pasirinkimas tradicinės, ar naujos (managed care) apdraudos yra sveikintina galimybė peržvelgti sveikatos priežiūros pirmumus – galimybes.

„Managed care“ programos nėra visai naujos. Jau 60 metų egzistuoja grupinės apdraudos. Bet 1990 metais jos sulaukė naujo dėmesio, kai buvo bandoma įvairiais būdais sumažinti sveikatos priežiūros išlaidas. Abi Amerikos politinės partijos kalbėjo apie tai, leidamos naujus įstatymus. Prezidentas Clinton jau 1993 metais siūlė visą apimantį (comprehensive) apdraudą, o Kongreso respublikonai įjungė tai į savo paskutinius Medicare reformos planus. Tos pastangos dar nepavyko, bet „managed care“ darosi vis populiarenis valstijose, kur darbdaviai ir apdraudėjai (draudimo bendrovės) ragina darbininkus, Medicare gavėjus ir kitus imti tas apdraudas. Dabar teisininkai, daktarai, vartotojai (consumers) patarėjai ir apdraudėjai (insurance co.), grumiasi su rūpestiais, kylančiais iš tokio greito tų apdraudų (managed care) augimo: kaip apsaugoti draudžiamuosius, kaip suderinti išlaidas su gydymo kokybe. Daug grupių, daug žmonių dirba, kad paruoštų informaciją, kuria naudodamiesi, draudžiamieji galėtų suprasti ir žinoti „managed care“ pliusus bei minusus. Šios pastangos ir darbai yra aprašomi AARP organizacijos specialiaame pranešime, kuriame nurodomi pirmieji žingsniai į naują sveikatos priežiūros apdraudą, kuri ateityje gali tapti Amerikoje visuotinė.

Daugiau apie „managed care“ apdraudą rašysime kituose šeštadienio Socialinės reikalų tarybos skyriuose „Drauge“.

Pagrindinės HMO rūšys.

1. „The staff model“ – jus gydo to HMO apmokami gydytojai to HMO gydymosi įstaigoje.

2. „The Group or Network Model“ – HMO sudaro sutartį su viena ar keliolika daktarų grupių, kurie gydo už nustatytą sumą kiekvieną tos HMO apdraustą narį. Daktarų grupės dažnai dirba vienoje įstaigoje.

3. „The Independent Practice Association Model“ (IPA). Turi privačią praktiką daktarai susijungia į draugiją (association) ir padaro sutartį su įvairiais HMO. Daktarai paprastai dirba savo kabinetuose.

Point - of Service (POS). Greičiausiai augantis „managed care“, leidžia jums eiti pas daktarus, kurie ir nėra jūsų HMO nariai, bet jums reikia papildomai primokėti už medicinos išlaidas.

„Preferred Provider Organization“ (PPO). Tai yra tinklas nepriklausomų daktarų ir ligininių, sudariusių sutartis jus aprūpinti medicinine pagalba žemesnėmis kainomis (discount rates). PPO planai turi didesnę negu HMO pasiūlą daktarų, iš kurių galite rinktis, bet PPO nekoordinuoja, ar retai koordinuoja, jūsų gydymą. Jei eisite pas daktarus, kurių nėra PPO sąraše, jums reikės mokėti papildomai. Daugiau negu 91 milijonas amerikiečių priklauso PPO planams.

„Physician Networks“ – daktarų grupinės apdraudos. Didelės daktarų grupės susijungia ir imasi finansinės rizikos dėl jų pacientų gydymo, ką paprastai daro tradicinė apdrauda. Aprenkami apdraudėjus (insurance comp), daktarai nori išlaikyti savo autonomiją ir sumažinti administratyvines bei kitas išlaidas.

Medicare pasirinkimai (choices). Kai kurios „managed care“ apdraudos nenori Medicare (vyresnio amžiaus) pacientų, o kitos jų nori ir padaro sutartį su Health Care Financing Administration (HCFA), kuri tvarko Medicare. Medicare „managed care“ apdraudas dabar galima gauti beveik visoje Amerikoje, išskyrus 9 valstijas. Šios apdraudos duoda plačiau viską apimantį (more comprehensive) apdraudą, negu tradicinė Medicare. Jūs mokate įprastinį Medicare Part B mokestį, bet jūsų medicininės išlaidos yra mažesnės, negu turint Medicare tol, kol laikotės tos apdraudos taisyklių.

Medicare „managed-care“ plane pasirinkimai yra šie: 1. „Risk Contract“. Beveik 3.9 milijonai amerikiečių, 65 metų ar vyresni, yra įsijungę į 234 „Risk - contract“ HMO, kur Medicare moka HMO nustatytą sumą už apdraustąjį. Gydymas apima visus Medicare teikiamus patarnavimus ir, pagal pasirinkimą, gali dar turėti papildomų patarnavimų, pvz., apmokamus receptinius vaistus ar akinius. Beveik 65% žmonių, įsijungusių į tokias apdraudas, nemoka jokių mėnesinių mokėstų už apdraudą, o 25% moka tarp 20 ir 60 dolerių. Šią apdraudą turintieji, gauna visus patarnavimus, išskyrus „emergency“, bet jie yra lyg „užrakinti“ savo apdraudos tinkle ir turi naudotis jų patarnavimais, jei jie nėra įsirašę į naują „out - of - network“ pasirinkimą. Tas pasirinkimas yra brangesnis ir galima gauti tik nuo 1996 m. sausio mėn. iš kai kurių „risk - contract providers“. Jie leidžia iš dalies būti HMO plano dalimi, bet naudoja kai kuriuos patarnavimus ir už HMO tinklo ribų (šiuo metu tik 9 apdraudų siūlo tokius planus).

2. „Cost Contracts“. Mažiau negu 200,000 vyresniųjų amerikiečių turi šią apdraudą rūši. Ji leidžia naudotis mediciniskais patarnavimais už apdraudos ribų, bet tas planas turi

A.†A. MĖTA JONYNIENĖ

Gyveno Čikagoje, Brighton Parko apylinkėje. Anketiau – Kanadoje.

Mirė 1996 m. lapkričio mėn. 21 d., 3:00 val. p.p., sulaukus 72 metų.

Nuliūdę liko: sūnūs Vytautas ir Vylius su šeimomis, Algis su žmona, ir duktė Aušrelė Jonynaitė. Brolinė Sofija su šeima. Lietuvoje liko dukterėčios ir sūnėnai su šeimomis ir kiti giminiai.

Velionė pašarvota sekmadienį, lapkričio mėn. 24 d. nuo 3 v. p.p. iki 9 v.v. Gaidas-Daimid laidojimo namuose, 4330 S. California Ave., Chicago, IL.

Laidotuvės įvyks pirmadienį, lapkričio 25 d. Iš laidojimo namų 10 val. ryto bus atlydėta į Nekalto Prasidejimo parapijos bažnyčią, Brighton Parke, kurioje bus aukojamos gedulingos šv. Mišios už velionės sielą. Po Mišių velionė bus palaidota šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuodirdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę sūnūs su šeimomis, duktė, giminės ir mylimi draugai.

Laidotuvių direkt. Gaidas-Daimid. Tel. 773-523-0440.

A.†A. VINCAS ANČIULIS

Gyveno Brighton Parko apylinkėje.

Mirė 1996 m. lapkričio 21 d., 10:35 val. ryto, sulaukęs 81 metų.

Gimė Lietuvoje, Joniškioje. Amerikoje išgyveno 47 m. Nuliūdę liko: žmona Jusefa, sūnus Kęstutis su žmona Karen, dukterys: Rita Kelly, vyras James, Giedrė Spizzo, vyras Leo, Greta Arriaga, vyras Rudy; 9 anūkai; brolis Stasys su žmona Terese; sesuo Apolonia Lietuvoje ir kiti giminės Amerikoje ir Lietuvoje.

Priklaužia Lietuvių Fondui, Lietuvių Bendruomenei ir Šeuliams.

Velionis pašarvotas sekmadienį, lapkričio 24 d. nuo 2 v. p.p. iki 9 v.v. Petkus Marquette laidojimo namuose, 2533 W. 71st St., Chicago, IL.

Laidotuvės įvyks pirmadienį, lapkričio 25 d. Iš laidojimo namų 9:00 val. ryto bus atlydėtas į šv. Mergelės Marijos Nekalto Prasidejimo parapijos bažnyčią, Brighton Parke, kurioje 9:30 val. ryto bus aukojamos gedulingos šv. Mišios už velionio sielą. Po Mišių velionis bus palaidotas šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Vietoje gėlių aukoti šv. Mišioms. Nuodirdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę žmona, sūnus ir dukterys su šeimomis.

Laidotuvių direkt. Donald A. ir Donald M. Petkus. Tel. 1-800-994-7600.

„coinsurance“, yra decutibles“ bei mokėjimai, kaip ir reguliariame Medicare.

3. Health Care Prepayment Plans (HCPP's)

Daugiau negu 447,000 vyresniųjų amerikiečių naudojasi šiuo planu, kuris išsivystė iš darbdavių numatytos apdraudos savo pensininkams. Šios apdraudos panašios į „cost contracts“, bet gali dengti tik dalį Medicare „benefits“; paprastai dengia Medicare Part B daktarų išlaidas. Tokias apdraudas turintieji, naudoja tradicinę Medicare Part A (liginines ir kt.) apdraudą.

4. Medicare Select. Ši apdrauda papildo tradicinį Medicare, kaip ir Medicare apdrauda. Tai nėra „managed care“, bet naudoja panašias idėjas. Jūs pasirenkate gydytojus ir liginines iš jų patvirtinto sąrašo, kad galėtumėte gauti visą apmokėjimą. Bet jei jūs to nedarote, jei pasirenkate jų nepatvirtintus daktarus ir liginines, tai Medicare užmokes tik jos tradicinę dalį jūsų sąskaitai. „Select“ turi narius 20 valstijų. Greit atsiras jų ir kitose valstijose.

Aldona Šmulkštienė ir Birutė Jasaitienė

TRANSPAK - nuo š.m. gruodžio 2 d. persikelia į „Draugo“ patalpas: 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629. Tel.: 773-838-1050

Siuntiniai į Lietuvą laivu su pristatymu į namus. Skubiems siuntiniams AIR CARGO. Komercinės siuntos pagal susitarimą. Pinigai pervedami doleriais - nuo išsiuntimo dienos į gavėjo rankas per 2 - 5 dienas.

MAISTO SIUNTINIAI

Du patys populiariausi - tai 55 svarų įvairaus maisto už \$98 ir šventinis už \$39.-

\$98.- rūkytos dešros, mėsos konservai, šprotai, vaisių sultys, margarinas, aliejus, sūris, sausainiai, tirpi kava, malta kava, kakava, arbata, cukrus, ryžiai, makaronai, razinos, majonezas, riešutai, žirneliai, agurkai, šokoladas, aspirinas, vitaminai. 55 svarai arba 25 kg.

\$39.- tirpi kava, malta kava, arbata, kakava, vaisių sultys, sausainiai, aliejus, mėsos konservai, aspirinas, vitaminai.

Pageidaujant prisiųsime smulkia informaciją. Siųskite per seniausią siuntinį į Lietuvą įstaiga.

TRANSPAK, 2638 W. 69th St. Chicago, IL 60629 Tel. 312-436-7772

Mūsų atstovybė Lietuvoje: Vilnius 26-28-27, 26-24-27

DRAUGAS, šeštadienis, 1996 m. lapkričio mėn. 23 d.

7

A.†A. SESUO M. DAVIDICA VICHULES, SSC

Mūsų mylima Sesele mirė Motherhouse Infirmary 1996 m. lapkričio 20 d., sulaukusi 84 metų.

I Vienuolyną įstojo iš šv. Pranciškaus, Minersville, PA. Vienuolynė išduose išgyveno 64 metus.

Paliko nuliūdime šv. Kazimiero Seserys ir artimieji giminės: sesutė Augusta Fischer, Minersville, PA; brolvaikiai Ralph ir Frank Fanelli ir jų šeimos, bei kiti giminės ir pažįstami.

Velionė pašarvota penktadienį, lapkričio 22 d. nuo 10 val. ryto iki 7 val. vak. šv. Kazimiero Vienuolynė, 2601 W. Marquette Road, Chicago.

Gedulingos šv. Mišios už seselę bus aukojamos šeštadienį, lapkričio 23 d. 9:30 val. rytu šv. Kazimiero Seserų Vienuolyno koplyčioje.

Laidotuvės įvyks po šv. Mišių šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Prašome dalyvauti laidotuvių Mišiose ir pasimelsti už Seseles sielą.

Šv. Kazimiero Seserys ir Vichules šeima.

LIETUVIŲ LAIDOTUVIŲ DIREKTORIŲ SAJUNGA

Turi laidotuvių patalpas visose Chicago miesto apylinkėse ir priemiesčiuose Patarnavimas 24 val.

GAIDAS - DAIMID FUNERAL DIRECTORS

Directors of Eudekis Funeral Home (EST 1908)

SERVICES AVAILABLE AT OTHER
CHICAGO AND SUBURBAN LOCATIONS

4330 So. California 4605 So. Hermitage

ALL PHONES
1-773-523-0440

LACK & SONS FUNERAL DIRECTORS

PALOS HILLS 11028 S. SOUTHWEST HIGHWAY
HICKORY HILLS 9236 S. ROBERTS ROAD
MARQUETTE PARK 6541 S. KEDZIE AVE.

ALL PHONES
1-708-974-4410

PETKUS & SON FUNERAL DIRECTORS

MARQUETTE PARK 2533 W. 71 ST.
CICERO 5940 W. 35 ST.

LEMONT 12401 S. ARCHER AVE. (& DERBY RD.)

EVERGREEN PARK 2929 W. 87 ST.

TINLEY PARK 16600 S. OAK PARK AVE.

ALL PHONES

CHICAGO 1-773-476-2345

NATIONWIDE TOLL FREE (nemokamas) Tel. 1-800-994-7600

VANCE FUNERAL HOME FUNERAL DIRECTORS

SERVICES AVAILABLE AT OTHER
CHICAGO AND SUBURBAN LOCATIONS
CICERO, 1424 S. 50 AVENUE
WESTCHESTER, 10501 W. CERMAK
CHICAGO, 6801 BELMONT

ALL PHONES

1-708-652-5245

DAVID GAIDAS JR.

GAIDAS FUNERALS

"Chicagoland's Finest Funeral Service"

PALOS HILLS

11028 S. Southwest Hwy.
(OTHER LOCATIONS AVAILABLE)

1-708-448-6209

